

11 Ιουνίου, 1991

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Πρ., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΧΑΤΖΗΣΤΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στές]

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ,

Εφεσείων,

v.

ΔΗΜΟΥ ΜΕΣΑ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ,

Εφεσίβλητου.

(Ποινική Έφεση Αριθ. 5345).

Καταδίκη για κατοχή και χρησιμοποίηση οικοδομής χωρίς πιστοποιητικό έγκρισης κατά παράβαση των άρθρων 10 (1) και 20 (1) (α) (2) (3) του περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμου, Κεφ. 96, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο Αρ. 24 του 78.

5 Καταδίκη για τοποθέτηση αχρήστων αντικειμένων που δημιουργούσαν ασχημία και αντίκειντο στην καλή εμφάνιση του Δήμου, κατά παράβαση του Κανονισμού 153 (α) των Κανονισμών του Δήμου Μέσα Γειτονιάς, όπως αυτοί ισχύουν δυνάμει του άρθρου 4 (3) (α) του περί Δήμων Νόμου, του 1985 (Νόμος αρ. 111 του 1985).

10 Ποινή — Επιβολή πληρωμής προστίμου ΑΚ40.- και διάταγμα κατεδάφισης εντός δύο μηνών στην πρώτη κατηγορία και πληρωμής προστίμου ΑΚ25.- στη δεύτερη κατηγορία.

Η απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου τόσο αναφορικά με την καταδίκη όσο και με την ποινή κρίθηκε ορθή από το Εφετείο.

15 Ο εφεσείων έκτισε υποστατικά κατόπιν καλυπτικής άδειας τα οποία κατείχε και χρησιμοποιούσε χωρίς να εξασφαλίσει πιστοποιητικό έγκρισης από το Δήμο Μέσα Γειτονιάς. Επίσης τοποθέτούσε άχρηστα αντικείμενα στο κτήμα του τα οποία κατά την κρίση του ήταν έργα λαϊκής τέχνης.

20 Το πρωτόδικο Δικαστήριο τον βρήκε ένοχο για τα αδικήματα για τα οποία εκατηγορείτο και του επέβαλε τις πιο πάνω ποινές προστίμου και επίσης εξέδωσε διάταγμα κατεδάφισης εντός δύο μηνών στην πρώτη κατηγορία.

25 Η υπεράσπιση ήγειρε θέμα κατά πόσο ήταν δυνατό να εκδοθεί διάταγμα κατεδάφισης εφ' όσον ο ιδιοκτήτης είχε άδεια οικοδομής.

Το Ανώτατο Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι:

1) Με βάση τις πρόνοιες του άρθρου 10 (1) όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 24 του 78 σε συνδυασμό με το άρθρο 20 (1) (α) του Νόμου είναι δυνατή η έκδοση τέτοιου διατάγματος.

2) Η παράλειψη εξασφάλισης πιστοποιητικού έγκρισης από την αρμόδια αρχή καθιστά την κατοχή και χρήση υποστατικών παράνομη ενέργεια παρά την έκδοση γι' αυτά άδειας οικοδομής. 5

3) Η συσσώρευση τέτοιων και τόσων αντικειμένων δικαιολογούσε το συμπέρασμα του πρωτόδικου Δικαστή, άσχετα αν ο εφεσείων είχε κάποια χρήση γι' αυτά.

Για τους πιο πάνω λόγους η έφεση εναντίον της καταδίκης απορρίπτεται. 10

Η έφεση εναντίον της ποινής απορρίπτεται επίσης για τον λόγο ότι δεν είναι έκδηλα υπερβολική.

Ο εφεσείων διατάσσεται να καταβάλει Α.Κ. 50 έξοδα υπέρ του εφεσίβλητου. 15

Η έφεση απορρίπτεται.

Έφεση εναντίον Καταδίκης και Ποινής.

Έφεση εναντίον της καταδίκης και της ποινής από τον Ιωάννη Κυριάκου Παπαδόπουλο ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 7 Σεπτεμβρίου, 1990 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 2877/90) στην κατηγορία για κατοχή και χρησιμοποίηση οικοδομής χωρίς πιστοποιητικό έγκρισης κατά παράβαση των άρθρων 10 (1) και 20 (1) (α) (2) (3) του Περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμου, Κεφ. 96 και στην κατηγορία για τοποθέτηση άχρηστων αντικειμένων που δημιουργούσαν ασχημία και αντίκειντο στην καλή εμφάνιση του δήμου κατά παράβαση του Καν. 153 (α) των Κανονισμών του Δήμου Μέσα Γειτονιάς και καταδικάστηκε από τον Κληρίδη, Ε.Δ. σε £40 πρόστιμο στην πρώτη κατηγορία και επιπρόσθετα διατάχθηκε να κατεδαφίσει τα υποστατικά εντός δύο μηνών και σε πρόστιμο £25 στη δεύτερη κατηγορία. 20 25 30

Φρ. Σαβερειάδης, για τον εφεσείοντα.

Π. Αναστασιάδης, για τον εφεσίβλητο.

- Α. ΛΟΙΖΟΥ, Πρ. ανέγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο εφεσείων βρέθηκε ένοχος για κατοχή και χρησιμοποίηση οικοδομής χωρίς πιστοποιητικό έγκρισης κατά παράβαση του άρθρου 10 (1) και 20 (1) (α) (2) (3) του περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμου, Κεφ. 96, όπως μεταγενέστερα τροποποιήθηκε, και τροποποίηση που έχει σχέση με την υπό εκδίκαση υπόθεση, και τα νομικά σημεία που εγείρονται σ' αυτή είναι ο τροποποιητικός Νόμος Αριθ. 24 του 78.
- 5
- 10 Η δεύτερη κατηγορία που βρέθηκε ένοχος είναι για τοποθέτηση άχρηστων αντικείμενων που δημιουργούσαν ασχημία και αντίκειντο στην καλή εμφάνιση του Δήμου, κατά παράβαση του Κανονισμού 153 (α) των Κανονισμών του Δήμου Μέσα Γειτονιάς, όπως αυτοί ισχύουν δυνάμει του άρθρου 4 (3) (α) του περί Δήμων Νόμου, του 1985 (Νόμος Αρ. 111 του 1985).
- 15

Τα γεγονότα τα οποία στην ουσία δεν αμφισβητήθηκαν κατά την εκδίκαση της υπόθεσης είναι ότι ο εφεσείων ήγειρε κατόπιν καλυπτικής άδειας υποστατικά τα οποία κατείχε και χρησιμοποιούσε χωρίς να έχει εκδοθεί πιστοποιητικό έγκρισης από την αρμόδια αρχή, δηλαδή το Δήμο Μέσα Γειτονιάς. Επίσης, ότι στο κτήμα του έβαζε άχρηστα αντικείμενα μέσα στην περιοχή του Δήμου με αποτέλεσμα να δημιουργείται ασχήμια και να αντίκειται στην καλή εμφάνιση του Δήμου αυτού.

20

25

Η μόνη διαφορά η οποία φαίνεται να υπήρξε για τη μαρτυρία είναι ότι κατά τον εφεσείοντα τα αντικείμενα αυτά ήταν παλιά, υλικά από κατεδαφισμένες οικοδομές τα οποία ο ίδιος θεωρεί ως έργα λαϊκής τέχνης και άλλες σκαλιστές πέτρες και αντικείμενα από σίδερα, κάγκελα παλιά, κονσόλες, "forged iron", κάγκελα τριπτά και διάφορα άλλα που γι' αυτόν, όπως δήλωσε στη μαρτυρία του, είναι χρήσιμα αλλά ο κόσμος τα θεωρεί άχρηστα. Οι περαστικοί και οι γείτονες δεν ξέρουν την αξία τους και νομίζουν είναι παλιά πράγματα.

30

35

Ο πρωτόδικος Δικαστής σε μία πολύ επιμελημένη και

λεπτομερή απόφαση κατάληξε στο συμπέρασμα ότι η προσαχθείσα μαρτυρία ικανοποιούσε το βάρος της απόδειξης και τον βρήκε ένοχο των αδικημάτων για τα οποία κατηγορείτο.

Ο ευπαίδευτος δικηγόρος του σήμερα ενώπιόν μας 5
ήγειρε το θέμα κατά πόσο θα μπορούσε να δοθεί διάταγμα
κατεδάφισης σε περίπτωση που ο ιδιοκτήτης έχει πάρει
άδεια οικοδομής.

Το θέμα αυτό απαντάται καταφατικά από τις σαφείς 10
πρόνοιες του άρθρου 10 (1) όπως τροποποιήθηκε από το
Νόμο 24 του 78 σε συνδυασμό με το άρθρο 20 (1) (α) του
Νόμου τα οποία προβλέπουν -

Άρθρο 10 (1):-

"10.- (1) Ουδέν πρόσωπον κατέχει ή χρησιμοποιεί, ή 15
ενεργεί όπως οιονδήποτε έτερον πρόσωπον κατέχει ή
χρησιμοποιή, ή επιτρέπει ή ανέχεται οιονδήποτε έτερον
πρόσωπον να κατέχει ή χρησιμοποιή οιανδήποτε οικο-
δομήν εκτός εάν και μέχρις ότου εκδοθή πιστοποιητι-
κόν εγκρίσεως υπό της αρμοδίας αρχής εν σχέσει προς 20
ταύτην, ανεξαρτήτως εάν εχορηγήθη δια την τοιαύτην
οικοδομήν άδεια δυνάμει του άρθρου 3."

Άρθρο 20 (1) (α):-

"20.- (1) Οιονδήποτε πρόσωπον το οποίον παραβαίνει-

(α) οιανδήποτε των διατάξεων του άρθρου 3 ή 10· ή"

Τα υπόλοιπα επιχειρήματα του ευπαίδευτου δικηγό- 25
ρου του εφεσείοντα στρέφονται εναντίον των συμπερα-
σμάτων στα οποία κατέληξε ο πρωτόδικος Δικαστής με
βάση την αναμφισβήτητη μαρτυρία.

Έχουμε εξετάσει με προσοχή την υπόθεση και έχουμε 30
καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει οποιοςδήποτε
λόγος να επέμβουμε είτε με τα ευρήματα του πρωτόδικου

2 Α.Α.Δ. Παπαδόπουλλος ν. Δήμου Μέσα Γειτονιάς Α. Λοΐζου, Π.

Δικαστή είτε με τα συμπεράσματα που έβγαλε πάνω σ' αυτά είτε με τη νομική προσέγγιση του.

5 Η κατοχή και η χρήση υποστατικών, έστω και αν εκδόθηκε γι' αυτά άδεια οικοδομής, αποτελεί παράνομη ενέργεια εάν όπως προβλέπει ο Νόμος δεν έχει εκδοθεί γι' αυτά πιστοποιητικό έγκρισης από την αρμόδια αρχή. Η δε συσσώρευση τέτοιων και τόσων αντικειμένων, άσχετα αν ο εφεσείων είχε κάποια χρήση γι'αυτά δικαιολογούσε το συμπέρασμα του πρωτόδικου Δικαστή ότι αποδείχθηκε
10 και η δεύτερη κατηγορία.

Ως εκ τούτου η έφεση εναντίον της καταδίκης απορρίπτεται. Για το θέμα της ποινής βρίσκουμε ότι η ποινή των £40.-πρόστιμου στην πρώτη κατηγορία και £25.- στη δεύτερη δεν είναι έκδηλα υπερβολική για να δικαιολογηθεί η
15 επέμβαση του Δικαστήριου τούτου ως Εφετείου.

Ως εκ τούτου η έφεση απορρίπτεται με £50.- έξοδα υπέρ του εφεσίβλητου.

*Έφεση απορρίπτεται
με £50.- έξοδα.*